

๒๖๒

เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์

บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ

และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๙๗

พ.ศ. ๒๔๙๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๙๗

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๙๗ พ.ศ. ๒๔๙๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๙๗

มาตรา ๔ การปล่อยตัวบุคคลซึ่งอยู่ในสถานสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๙๗ ให้กระทำตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

(๑) เมื่อมีญาติหรือผู้มีหลักฐานเชื่อถือได้มารับตัวไปให้ปล่อยตัวไปได้

(๒) ถ้าไม่มีญาติหรือผู้มีหลักฐานเชื่อถือได้มารับตัวไป ให้เจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์จัดส่งญาติมาหรือส่งเคราะห์ตามสมควร

การปล่อยตัวตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าสำเร็จบริบูรณ์ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ด้วยปรากฏว่าพระราชบัญญัติสงเคราะห์บุคคลผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๘๗ ไม่เหมาะสมแก่กาลสมัย เพราะได้มีประมวลกฎหมายอาญากำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยไว้แล้ว จึงสมควรยกเลิกพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนี้.